

עפ"ת (חיפה) 38510-01-25 - רבאח ריאן נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 38510-01-25 - רבאח ריאן נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 38510-01-25

רבאח ריאן

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[06.02.2025]

כבוד השופט זיו אריאלי

החלטה

לפני בקשה להארכת מועד להגשת ערעור.

המערער הגיש ביום 15.1.25 ערעור על גזר דין שניתן בבית משפט לתעבורה בעכו ביום 27.11.24. בית המשפט קמא השית על המערער, בנוכחותו, מאסר מותנה, קנס, פסילת רישיון נהיגה (בפועל ועל תנאי). בסיפא של גזר הדין ציין בית המשפט קמא - "זכות ערעור תוך 45 יום".

משהתקבלה הודעת הערעור במזכירות צינתי, בהחלטה מאותו יום, כי על פניו - המועד להגשת ערעור חלף, ואף לא הוגשה בקשה להארכת מועד. התבקשה לפיכך הבהרה מאת ב"כ המערער. ביום 23.1.25 התקבלה הודעת הבהרה מטעם הסנגור. נטען כי הלה קיבל את הייצוג "לא מזמן" ולאחר מכן חלו נסיבות אישיות ומצערות אצל ב"כ המערער. משכך, עתר המערער להאריך את המועד להגשת הערעור.

בתגובתה מיום 6.2.25 מתנגדת המשיבה לבקשה להאריך מועד. נטען כי גזר הדין ניתן במסגרת הסדר טיעון, המערער היה מיוצג בהליכים בבית המשפט קמא, וכי בבקשה לא עלה כל נימוק המצדיק התערבות של ערכאת הערעור בגזר הדין.

לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

גזר הדין ניתן ביום 27.11.24. המועד להגשת ערעור (סעיף 199 לחוק סדר הדין הפלילי) הוא 45 יום מיום מתן פסק הדין. מכאן, שביום הגשת הערעור - חלף כבר המועד להגשת ערעור, ופסק דינו של בית המשפט קמא הפך לחלוט. סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי מקנה לבית המשפט סמכות להורות על הארכת המועד להגשת ערעור.

בע"פ 2585/10 נגר נ' מדינת ישראל (13.4.10) נקבע כי על המבקש הארכת מועד להציג "טעם ממשי המניח את הדעת", וכי בין השיקולים שעל בית המשפט לשקול - ניתן למנות את משך האיחור, הנימוקים לאיחור וסיכויי ההליך העיקרי [ר' למשל ע"פ 8031/09 מגיד נ' מדינת ישראל (10.10.09)].

בעניינינו, גזר הדין ניתן כאמור ביום 27.11.25, ובנוכחות המערער. על כן המועד האחרון להגשת ערעור על פסק הדין הוא ביום 12.1.25. אין המדובר באיחור משמעותי עם כי עדיין מתבקש לקבל הסבר לנסיבות האיחור.

נציין כי לכתחילה לא הוגשו טעמים לאיחור, ואף לא התבקשה הארכת מועד. רק בעקבות החלטה להבהרת פשר האיחור - הוגשה "הבהרה" אשר אינו כוללת התמודדות אמיתית עם העובדה שפסק הדין כבר חלוט. הודעת ה"הבהרה" מטעם המערער לקונית, עמומה ונעדרת פרטים של ממש. לא ניתן להבין מההודעה מתי הוחלף הייצוג, מדוע לא התבקשה הארכת מועד טרם חלוף המועד החוקי, מתי ארע האירוע במשפחת הסנגור אשר בגינו לא התאפשר לסנגור להגיש את הודעת הערעור במועד.

משכך, לשיטתי, לא הוצג הסבר מספק באשר לאיחור בהגשת הערעור. מעבר לכך - להתרשמותי סיכויי הערעור של המערער קלושים. המדובר בערעור על גזר דין אשר אימץ הסדר בין הצדדים. העונש שהושת על המערער סביר ואף תואם את הדין ואת הענישה הנוהגת במקרים דומים.

לאור האמור - אני דוחה את בקשת המערער להאריך את המועד להגשת הערעור.

המזכירות תסגור את ההליך שבכותרת ותעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ח' שבט תשפ"ה, 06 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.